U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: **M. K.**, zastoupená JUDr. Helenou Kubecovou, advokátkou se sídlem Masarykovo nám. 35, Brandýs n. Labem, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2009, č. j. 46 Az 5/2009 - 15,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokátky JUDr. Heleny Kubecové **se určuje** částkou 5712 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 26. 2. 2009, č. j. 46 Az 5/2009 - 15, zamítl žalobu podanou žalobkyní (dále jen „stěžovatelka“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“) ze dne 9. 1. 2009, č. j. OAM-7/LE-BE02-BE03-2009, kterým byla podle ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“) zamítnuta jako zjevně nedůvodná žádost stěžovatelky o udělení mezinárodní ochrany.

Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka blanketní kasační stížnost, požádala o ustanovení právního zástupce a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu ust. § 107 s. ř. s..

Podle ust. § 106 odst. 1 s.ř.s. musí kromě obecných náležitostí podání kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

Podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě

doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Nejvyšší správní soud se nejprve musel zabývat tím, zda kasační stížnost nemá vady, které by bránily jejímu věcnému projednání.

Protože stěžovatelka podala blanketní kasační stížnost, v níž neuvedla žádný důvod, pro který ji podává a požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů, krajský soud nejprve rozhodl o této žádosti a poté, co stěžovatelce ustanovil zástupkyni z řad advokátů, tuto vyzval usnesením ze dne 2. 6. 2009, č. j. 46 Az 5/2009 – 29, aby ve lhůtě 1 měsíce od dne doručení tohoto usnesení doplnila důvody kasační stížnosti tak, aby obsahovala důvody ve smyslu ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. Zástupkyně stěžovatelky v doplnění kasační stížnosti uvedla, že důvody jejího podání spatřuje v nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, ve vadě řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž ministerstvo v napadeném rozhodnutí vycházelo, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost a dále v nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Takto formulované doplnění kasační stížnosti však obsahuje pouze citaci ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., v němž je uveden výčet a popis typových důvodů nezákonnosti rozhodnutí. Doplnění kasační stížnosti tedy neobsahuje, a to ani v nejhrubších rysech, popis konkrétních skutkových a právních důvodů, pro než se stěžovatelka domnívá, že napadené rozhodnutí je nezákonné. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 95/2005 – 58, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS a dostupném na www.nssoud.cz, již dříve uvedl, že „líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem.“ Vzhledem k uvedenému lze konstatovat, že stěžovatelka na výzvu soudu nedoplnila důvody kasační stížnosti a není z ní tak zřejmé, jaké konkrétní nedostatky napadeného rozhodnutí má Nejvyšší správní soud v řízení přezkoumávat, a proto nelze za těchto podmínek v řízení pokračovat. Stěžovatelka sice reagovala na výzvu soudu k doplnění kasační stížnosti, ovšem nikoliv takovým způsobem, který by umožnil kasační stížnost věcně projednat.

Z výše uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky odmítl (§ 37 odst. 5 za použití § 120 s. ř. s.).

K žádosti stěžovatelky o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud uvádí, že o ní není třeba rozhodovat, protože odkladný účinek kasační stížnosti vyplývá přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Stěžovatelce byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena advokátka a podle ust. § 35 odst. 8 s. ř. s. platí v takovém případě odměnu advokátky včetně hotových výdajů stát. Podle ust. § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů, náleží advokátce za dva úkony právní služby (doplnění kasační stížnosti a písemné vyjádření ze dne 15. 10. 2009) odměna ve výši 4 200 Kč a podle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky náhrada hotových výdajů ve výši 600 Kč. Protože advokátka je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se její odměna o částku odpovídající této dani, kterou je povinna odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tj. o 912 Kč. Celková částka odměny tedy činí 5712 Kč.

Vedle odměny za uvedené dva úkony právní služby požadovala advokátka odměnu za převzetí věci a přípravu zastoupení. Podle ust. § 11 odst. 1 písm. a) citované vyhlášky náleží odměna za převzetí a přípravu zastoupení, je-li právní služba poskytována na základě smlouvy, zatímco je-li klientovi zástupce ustanoven, jak tomu bylo v daném případě, náleží podle písm. b) citovaného ustanovení odměna jen tehdy, byla-li uskutečněna první porada s klientem. Není-li tomu tak, není úkonem právní služby pouhé převzetí usnesení soudu o ustanovení zástupcem. Ostatně i Vrchní soud v Praze v usnesení ze dne 7. 6. 2002, č. j. 6 A 722/2000 - 35, publikovaném pod č. 1024/2002 Soudní judikatury, vyslovil, že „advokátovi, ustanovenému účastníku řízení soudem, náleží mimosmluvní odměna podle § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif) pouze tehdy, pokud po doručení usnesení soudu o ustanovení zástupcem se uskutečnila první porada s klientem“. Pokud však není z obsahu spisu zřejmé, že by se porada s klientem uskutečnila, tj. není zřejmé, že ustanovená zástupkyně učinila úkon právní služby, za který náleží odměna podle ust. § 11 citované vyhlášky, soud jí odměnu nepřizná (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2005, č. j. 7 Azs 125/2005-37, dostupný na www.nssoud.cz).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. února 2010

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu